

De nationale autoriteiten kunnen om redenen van openbare veiligheid weigeren om aan een Iraans staatsburger die een diploma heeft behaald aan een universiteit ten aanzien waarvan beperkende maatregelen zijn genomen, een visum af te geven voor een studie op een gevoelig gebied, zoals IT-beveiliging

Hoewel de nationale autoriteiten over een ruime beoordelingsmarge beschikken met betrekking tot het bestaan van een bedreiging voor de openbare veiligheid, moet het weigeringsbesluit niettemin naar behoren worden gemotiveerd

Sahar Fahimian, die de Iraanse nationaliteit heeft, bezit een master in de informatietechnologie, behaald aan de Sharif University of Technology (Iran). Ten aanzien van deze universiteit zijn door de Europese Unie beperkende maatregelen genomen wegens de steun die deze universiteit aan de Iraanse regering biedt, met name op militair gebied.

In 2012 heeft Fahimian van het Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) van de technische universiteit van Darmstadt (Technische Universität Darmstadt, Duitsland) een beurs verkregen om daar promotieonderzoek te doen. Haar onderzoeksproject had betrekking op de beveiliging van mobiele systemen, daaronder begrepen inbraakdetectiesystemen voor smartphones en beveiligingsprotocollen. Fahimian heeft vervolgens bij de Duitse ambassade te Teheran een visum voor studiedoeleinden aangevraagd. Daar werd geweigerd haar dit visum te verstrekken, heeft zij beroep ingesteld bij het Verwaltungsgericht Berlin (bestuursrechter Berlijn, Duitsland). De Duitse regering rechtvaardigt deze weigering met de vrees dat de kennis die Fahimian tijdens haar onderzoek zou kunnen verwerven, naderhand in Iran zou kunnen worden misbruikt (bijvoorbeeld voor het verzamelen van vertrouwelijke informatie in westerse landen, voor interne onderdrukking of meer in het algemeen in het kader van schending van de mensenrechten).

In deze context heeft het Verwaltungsgericht Berlin het Hof van Justitie verzocht om uitlegging van richtlijn 2004/114 betreffende de voorwaarden voor de toelating van derdelanders met het oog op studie¹. Deze richtlijn heeft tot doel om van Europa een wereldcentrum voor onderwijs en beroepsopleiding van topkwaliteit te maken door de mobiliteit van studenten uit derde landen die voor studiedoeleinden naar de Unie willen komen, te bevorderen. Evenwel vereist de richtlijn voor de verstrekking van een dergelijk visum met name dat de aanvrager niet wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare veiligheid. Het Verwaltungsgericht Berlin wenst te vernemen of de nationale autoriteiten concreet over een ruime beoordelingsmarge beschikken (ten aanzien waarvan slechts marginaal wordt getoetst door de rechter) om te bepalen of de aanvrager een

¹ Richtlijn 2004/114/EG van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk (PB 2004, L 375, blz. 12).

bedreiging voor de openbare veiligheid vormt en of zij in omstandigheden als die van het onderhavige geval mogen weigeren het visum te verlenen.

In zijn arrest van heden antwoordt het Hof dat de nationale autoriteiten, wanneer bij hen door een derdelander een visum voor studiedoeleinden wordt aangevraagd, over een ruime beoordelingsmarge beschikken om in het licht van alle relevante gegevens die de situatie van deze derdelander kenmerken, na te gaan of deze derdelander een – al was het maar potentiële – bedreiging voor de openbare veiligheid vormt.

Bovendien staat de richtlijn er niet aan in de weg dat een visum voor studiedoeleinden wordt geweigerd aan een derdelander die (i) een diploma heeft behaald aan een universiteit ten aanzien waarvan beperkende maatregelen van de Unie zijn genomen (wegens de hoge mate van verwevenheid ervan met de Iraanse regering op militair gebied en aanverwante gebieden) en (ii) voornemens is in de betrokken lidstaat onderzoek te verrichten op een voor de openbare veiligheid gevoelig gebied, indien de elementen waarover de bevoegde nationale autoriteiten beschikken, doen vrezen dat de kennis die deze persoon tijdens zijn onderzoek zou verwerven, later zou kunnen worden aangewend voor doelen die indruisen tegen de openbare veiligheid. Het Hof preciseert in dit verband dat het verzamelen van vertrouwelijke informatie in westerse landen, interne onderdrukking of, meer in het algemeen, schending van de mensenrechten doelen zijn die in strijd zijn met de bescherming van de openbare veiligheid.

Onder die voorwaarden dient het Verwaltungsgericht Berlin na te gaan of het weigeringsbesluit dat ten aanzien van Fahimian is genomen, op een toereikende motivering en op een voldoende solide feitelijke grondslag berust.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170